

τάχηκας ὄντα ἀπόλει αἰδία πάσι ταῖς δὲ οὐκ
δια, καὶ φύσις καὶ τροφεια. ἐπι, οὐδεποτέ πά-
σαι θετικαὶ μόνας οὐδὲ, καὶ τὸ θετικόν, οὐδεπο-
τέ τοι περιγραφούμενον ἢ πάσαι σιδητο-
λία. οὐδεποτέ καὶ τοῖς αἰδίνυτοις ἐλέγομεν οὐ
μόργανος, διὸ ἐπαγωγής οὐδὲ συλλογομένης οὐδὲ
οὐδὲ ἐπαγωγής αρχῆς καὶ τὸ καθόλου οὐδὲ
συλλογομένος, εἰς τὸν καθόλου. εἰσὶν δὲ τοις αρ-
χαῖς, οἷς ἂν ὁ συλλογομένος, τοῖς οὖσι συλλο-
γομένος ἐπαγωγής οὐδὲ οὐδὲ θετικαὶ οὐδὲ
οὗταις ἀποδεικτική, καὶ οὐταν διῆτα περιγραφοῦσι
μεταξὺ τοῖς αἰδίνυτοις. ὅταν γέρω ποτε πε-
σεν, καὶ γνώσθητο αὐτῷ οὕτων αἱ αρχαὶ, θέ-
τασται· εἰς γέρων μὲν μάλιστα τοις συμβαράσμα-
τος, καὶ τοις συμβεβηκότες οὕτε τοις θετικοῖς.
αὐτοὶ μέροις θετικάς, περιελάτα τὸν Εὔπονο
ποτε.

Κεφαλαίων Ι.

TOJ δὲ ἐνθερεύματος διῆρες ἔχειν, οὗτον
καὶ ποιητὴν καὶ περιεργὸν. θετερὸν δὲ οὐκ
ποιητὴς, καὶ περιεργός. πετεύομεν δὲ ποιη-
τὴς, ποιητὴς δὲ τοῖς ἐξατεργοῖς λόγοις· οὕτως οὐ
οὐδὲν μὲν καὶ τοῖς ἐξατεργοῖς λόγοις· οὕτως οὐδὲ τοῖς
μὲν λόγου ποιητικῇς· οὕτως. καὶ οὐδὲ περιεργ-
ταῖς διηγήλων οὔτε γέρων περιεργός, ποιητὴς
οὔτε οὐ ποιητὴς, περιεργός οὔτε. ἐπεὶ δὲ οὐκ οἰκο-
δομική, τέχνη τοῖς οὐδὲ, καὶ οὐδὲ οὕτως τοις μὲν
λόγου ποιητικῇς οὐδὲμενα οὔτε τέχνη οὐδὲ,
οὐ ποιητὴς αὐτοῖς λόγοις ποιητικῇς οὐδὲ, οὐ τε-
ταύτη, οὐ τέχνη, τελοτὸν αὐτὸν τέχνη καὶ
οὕτως μὲν λόγου δημιουροῦ ποιητικῇς οὕτως τέχνη,
πάσαι φερεῖθεντος, καὶ τὸ τεχνάτεν, καὶ θεω-
ρεῖν οὕτως αὐτοῖς λόγοις ποιητικῇς οὐδὲ
οὕτως καὶ μάλιστα. καὶ οὖν οὐδὲ οὐδὲ ποιητὴς,
οὐδὲ μὲν οὐ ποιητικῇς οὐδὲ γέρων περιεργός,
οὐδὲ γέρων οὕτως, οὐδὲ ποιητικῇς, οὐδὲ τελοτὸν
τελοτὸν φύσιν οὐδὲ αὐτοῖς διῆρει ταῦτα
τοις αρχαῖς. ἐπεὶ οὐ ποιητὴς καὶ περιεργός, θε-
τασται, αὐτὰρ γέρων τέχνης ποιητικῇς, οὐδὲ οὐ
περιεργός οὐδὲ. καὶ θέτασται τοις αὐτοῖς οὕτως
οὕτως, καὶ οὐ τέχνη, καθεδάρῳ καὶ Αἴγαδων
φησι,

Τέχνη τύχειν ἔστερξε, καὶ τύχη τέχνης.
καὶ μέροις τέχνη, οὐδεποτέ εἰρηται, οὕτε τοις μὲν
λόγου δημιουροῦ ποιητικῇς οὐδὲ οὐδὲ αἰτεχνία,
τοις ποιητοῖς, μὲν λόγου φευδούσι ποιητικῇς,
οὐδὲ τὸ οὐδὲ γέρων ποιητικός οὐδὲ.

A quæ autem sunt æterna, generationi, &
corruptioni minimè subiacent. Omnis
præterea scientia eiusmodi est, ut doceri:
scibile verò, ut dici posse videatur: ex pax
cognitis autem fit omnis doctrina: ut in
Resolutoriis etiam diximus. nam altera
ex inductione fit: altera ratiocinatione,
atque inducētiō quidem principium est v-
niuersalis, ratiocinatio ex vniuersalibus.
Sunt igitur principia ex quibus constat ra-
tiocinatio, quorum non est ratiocinatio:
ergo inducētiō. Efficitur igitur, ut scientia
quidem demonstratiū sit habitus: &
quæcumque alia in Resolutoriis definiui-
mus. Quando enim quodammodo creditur,
& nota ipsi sunt principia, scit. Nam si non
magis quād conclusio, ea nota sint, scien-
tiam ex accidenti habebit. Ac de scientia
quidem in hunc modum definitum sit.

CAPVT IIII.

EIUS autem quod esse aliter potest, a-
liud efficiendum, aliud agendum est.
Effectio autem & actio diuersum quid est,
de ipsis autem his extrariis etiam sermo-
nibus credimus. Quare etiam habitus ^{et}
effectius cum ratione ab effectuo habitu
cum ratione diuersum quid est, neque a
se mutuo continentur, neque enim actio
effectio, neque effectio actio est. Quoniam
autem adificatoria, ars quædam est, atque
id quod habitus quidam cum ratione ef-
fectius, neque vlla ars est, quæ non sit ha-
bitus cum ratione effectius: neque vllus
huiusmodi habitus, qui non sit ars: effici-
tur, ut & ars, & habitus cum ratione vera
effectius idem sit. Ars autem omnis circa
generationem versatur, comminiscitur
que, & contemplatur, ut eorum aliquid
fiat, quæ & esse & non esse possunt: quo-
rumque principium est in eo qui facit, nō
in eo quod efficitur. Neque enim eorum
est ars, quæ ex necessitate vel sunt vel
fiunt, neque eorum, quæ sunt secundum
naturam, in se enim hæc principium ha-
bent. Quia autem effectio & actio diuer-
sum quid est, non actionis: sed effectio
esse artem necesse est: & quodammodo
circa eadem versatur & ars & fortuna, si-
cut etiam Agatho inquit:

Fortunam amat ars, artem ipsa fortuna i-
sicem.

Ars igitur, sicut dictum est, habitus qui-
dam est cum ratione vera effectius: incer-
tia autem econtrario. habitus cum rati-
oñne falsa effectius, circa id quo dicitur es-
se atque aliter potest.